

ךְ קָנָה

אמר לו אני מוחל לך עד שתملך לאומן שיעשאני ואמור לו
כמה מכוער כל' זה שעשית.
היה מטייל אחריו עד שהגיע לעיר
יצאו בני עירו לקראותו והוא אומר לו:
שלום عليك רבי רבי מורי מורי.
אמר להם למי אתם קורין רבי רבי?
אמרו לו לזה שמתייל אחריך
אמר להם אם זה רבי אל ירבו כמותו בישראל
אמרו לו: מפני מה?
אמר להם כך וכך עשה לי
אמרו לו: אעפ"כ מוחל לו שאדם דגול בתורה הוא
אמר להם: בשביבם הריני מוחל לו, ובבלבד שלא יהא
רגיל לעשות כן.
מיד נכנס רבי אלעזר ברבי שמעון ודרש:
לעולם יהיה אדםך קנה ואל יהיה קשה כאז.
לפייך זכה ליטול הימנה קולמוס לכתוב בו ספר תורה
תפילין ומזוות.

עומד במקום מים, ואין גזו מהלייף, ואין שratio מרוביין,
אפילו כל הרוחות שבועלם נושבות בו אין מזיות אותו
מקומו, כיון שנשנה בו רוח דרוםית - עוקרטו והופכתו
על פניו. ולא עוד אלא שזכה קנה ליטול הימנה קולמוס
לכתוב בו ספר תורה נבאים וכתובים.

תנו רבנן: לעולם יהיה אדםך קנה ואל יהיה קשה כאז.
מעשה שבא רבי אלעזר ברבי שמעון מגדל גדור מבית
רבו והוא רוכב על החמור ומטיל על שפת נהר ושמה
שםחה גдолה והיתה דעתו גסה עלייו מפני שלמד תורה
הרבבה. נזדמן לו אדם אחד שהיה מכוער ביותר

אמר לו:שלום عليك רבי - ולא החזר לו
אמר לו ריקה כמה מכוער אותו איש
שמא כל בני עירך מכוערים כמוותך?

אמר לו אני יודע
אלך לך ואמור לאומן שיעשאני כמה מכוער כל' זה
שעשית. כיון שידע בעצמו שהוא ירד מן החמור ונשתטה
לפניו ואמר לו: גניתי לך מוחל לי.

מיים מקלין וחרעו במים רבים וירם מגג מלכו ותנשא
מלכתו (במדבר כד, ה-ז).

תלמוד בבלי, תענית כ ע"א-ע"ב:

"והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה במים"¹ אמר רב
יהודה אמר רב: לברכה.

דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: מי דכתיב
"נאנים פצעי אהוב ונערחות נשיקות שונות"² - טובה
קללה שקיים אהיה השילוני את ישראל יותר מררכה
שברכן בלעם הרשע; אהיה השילוני קלין בקנה, אמר
לهم לישראל "והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה" -
מה קנה זה וזה עומד במקום מים וגזו מהלייף ושרשו
מרוביין, ואפילו כל הרוחות שבועלם באות ונושבות בו -
אין מזיות אותו מקומו, אלא הולך ובא עמנון. דממו
הרוחות - עמד הקנה במקומו. אבל בלעם הרשע בירקן
הארץ, שנאמר "כארזים עלי מים"³ - מה ארzo זה אינו

¹ והכה ה' את ישראל כאשר ינוד הקנה במים ונתקש את
ישראל מעיל האקומה הטובה הזאת אשר נתן
לאבותיהם וורם מעבר לפהיר יען אשר עשו את
אשריהם מבעיים את ה' (מלכים א, יד, טו).

² טובה תונחת מלה מאהבה מסתרת: נאנים פצעי
אהוב ונערחות נשיקות שונות (משל כי, ה-ו).

³ מה שבעו אלהיך יעקב משכנתיך ישראל: בנחלים נתנו
בגנת עלי נהר באחדלים נטע ה' באזימים עלי מים: יובל